

**Dr. ing. Petre BREGA
(1921-1997)**

În dimineața zilei de 6 iunie 1997, o inimă de silvicultor a încetat să mai bată. A fost inima lui Petrică Brega.

Tată a doi copii, bunic a 4 nepoți, un foarte bun coleg, prieten și un pasionat și devotat om al pădurii.

S-a născut la 1 iulie 1921 pe un teritoriu care în prezent nu ne aparține (com. Drepcăuți, jud. Hotin). O zonă frumoasă, bogată în păduri, fapt ce a determinat ca din cei 7 frați, 3 să-și aleagă profesia de silvicultor. A urmat cursurile școlii generale din localitatea în care s-a născut și, alături de părinți, a muncit pentru existența celor 9 membri ai familiei.

La vârsta când trebuia să-și hotărască calea vieții, au avut loc evenimentele anului 1940. Având o viziune clară a ceea ce se

Anul V, nr. 1-2/1997

poate întâmpla cu tinerii români din teritoriile cedate, el sa refugiat în acea parte a Bucovinei rămasă României. În orașul Rădăuți a găsit adăpost și condiții pentru a se pregăti profesional, urmând cursurile Școlii de Pădurari și Brigadieri Silvici.

După eliberarea teritoriilor din partea de est a țării, revine pe locurile natale unde, pentru scurt timp, încearcă să-și valorifice cunoștințele de silvicultor, profesie pe care a îndrăgit-o din primele clipe. A fost o perioadă scurtă a acestei activități, pentru că în martie 1944 este încorporat de C.T. Hotin și repartizat la o unitate militară din Brașov. În intervalul august 1944 - mai 1945, participă efectiv în războiul de eliberare de sub jugul fascist.

De departe de locurile natale și cu o familie divizată, își găsește o nouă etapă de liniște, angajându-se ca brigadier la Ocolul silvic Câmpulung Moldovenesc.

După atâtea frământări și greutăți, vârsta la care a ajuns și-a cerut drepturile ei la viață. În 1946 își întemeiază propria familie pe care o consolidează cu primul copil născut în 1947.

Datorită caracterului său deosebit de activ, în paralel cu serviciul și viața de familie, prin cursuri serale, își completează studiile medii, pe care le termină în iunie 1948. Reforma învățământului îi oferă posibilitatea de a fi admis la Institutul de silvicultură din Câmpulung Moldovenesc.

În 1949 familia se consolidează cu al doilea copil.

Cu toate greutățile vieții, specifice perioadei respective, și a situației personale, a dat dovadă de o putere de muncă și o voință deosebită în a se afirma ca model pozitiv atât în viața de familie, cât și în cea de student. Din octombrie 1948 și până la absolvirea Facultății de Silvicultură (martie 1953), timp de 4 ani și jumătate și-a împărțit grijile și eforturile pentru a face față obligațiilor pe care le avea ca tată, soț, student și laborant.

Ca o apreciere a pregătirii sale profesionale, în intervalul 1953-1957 a fost angajat ca asistent universitar în cadrul Facultății de Silvicultură de la Brașov.

Considerând că poate fi mai util sectorului silvic prin contribuția sa în condiții de producție, în 1958 revine în Bucovina. Începând cu funcția de inginer principal în cadrul Compartimentului Silvicultură, până la ieșirea la pensie (1984), a promovat în mod treptat până la funcția de inginer șef al Inspectoratului Silvic Suceava.

În condiții de producție, a considerat că pentru pădurile din Bucovina o problemă importantă o prezintă regenerarea făgetelor și a amestecurilor de fag cu rășinoase. Preocupat continuu de propria lui pregătire profesională și-a luat ca temă de doctorat această problemă, pe care a finalizat-o în 1968 prin elaborarea unei lucrări: *"Contribuții la studiul regenerării făgetelor și amestecurilor de fag cu rășinoase din bazinul mijlociu al râului Moldova"*.

În afara problemelor de serviciu privind producția, a fost permanent preocupat de tot ce poate fi nou și eficient pentru sectorul silvic și de îmbunătățirea condițiilor de mediu. A fost un important factor de sprijin pentru cercetarea silvică, implicându-se direct în unele probleme. O mare parte din timpul lui liber l-a consacrat pentru întocmirea de documentații și punerea în aplicare a propunerilor făcute. Merită a se aminti întocmirea studiului și execuția lucrărilor pentru zona verde extravilană a municipiului Suceava, care însumează 725 ha și amenajarea

parcului de cultură și odihnă Suceava cu o arie totală de 12 ha.

După pensionarea din 1984 nu a încetat să muncească. Problemele sale din ultimul timp erau : întreținerea și îngrijirea parcului din oraș, urmările anumitor fenomene petrecute în pădurile județului Suceava, iar în ultimul timp pregătirea studenților de la Facultatea de Silvicultură din Suceava. Acasă, pe masa lui de lucru, au fost găsite conspectele pregătite la Tehnica Culturilor Silvice, scrise în seara zilei de 5 iunie 1997.

Dr. ing. Petre Brega a fost un om integru, dinamic, întreprinzător și muncitor, veșnic îndrăgostit de pădure și de cei ce o servesc. Prin calitățile sale umane și profesionale, el va continua să rămână viu în inimile celor ce l-au cunoscut.

"Dirijarea eficientă a celui mai valoros amestec din pădurile noastre montane impune prin urmare cunoașterea profundă a limitelor biologice și ecologice ale speciilor componente, pentru a se putea stabili condițiile durabile de conviețuire în viitor și o productivitate ridicată a arboretelor."

P. BREGA - Regenerarea naturală a făgetelor, brădetelor și amestecurilor de rășinoase cu fag în nordul țării, 1986